

Zpravodaj křesťanů z Juliánova, Vinohrad a Židenic

SIARD

kostel sv. Cyrila a Metoděje

Číslo 1, ročník 26

www.farnostzidenice.cz

vychází 17. března 2019

Slovo úvodem

O první neděli postní papež František při Anděl Páně řekl: „Chtěl bych však ještě obrátit pozornost na jednu zajímavost. Ježíš svými odpověďmi pokušiteli nenavazuje dialog, nýbrž pouze odpovídá Božím slovem. Toto nás učí, že s ďáblem se dialog nevede, s ďáblem se nesmí vést dialog, pouze se odpoví Božím slovem.”

V roce 2016 nám připomněl, že „postní doba je čas vhodný na obnovu radosti a naděje a umožňuje nám, abychom se cítili milovanými dětmi Otce.“ List Židům nás učí, že máme vytrvat „v běhu, jak je nám uloženo, s pohledem upřeným na Ježíše“.

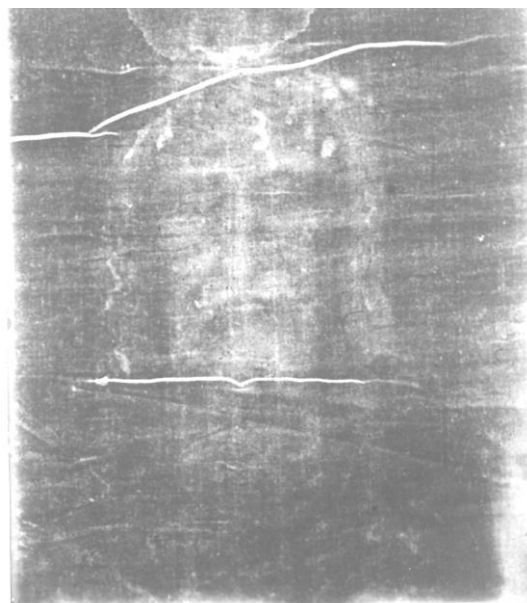
(Žid 12,1-2)

Snad se dá tedy říci, že postní doba nás vede k odvrácení pohledu od Zlého a k obrácení pohledu nejen na Otce, ale i na Syna a Ducha svatého; jeden bez druhého nemůže být. Hledět na Otce a poznat, že jsme milované děti, hledět na Syna a poznat, že v něm docházíme odpuštění, a hledět na Ducha svatého a poznat, že v něm docházíme ospravedlnění a naplnění našeho života.

Učitelka církve sv. Terezie nám radí: „Ježíš hoří láskou k nám... Pohled' na jeho klaněnýhodnou Tvář!... Pohled' na jeho vyhaslé a sklopené oči!... Hled' na jeho rány... Hled' Ježíšovi do Tváře... Tam uvidíš, jak nás miluje.”

Všem nám přeji a vyprošuji v modlitbě, ať se dobře díváme.

Váš farář Petr Beneš*

Farní masopust – poprvé - děkujeme

V neděli 3. března 2019 jsme měli možnost prožít společné chvíle u pochutin z domácí zabijačky. Vřelé poděkování rodině Šimoníkových a všem, kdo jim pomáhali připravit farní hostinu o masopustní neděli.

redakce

Kalendář naší farnosti

VEČERY CHVAL

21. 4., 18. 5. a 1. 6. 2019
v 19:30 hod. v kostele

FARNÍ OTEVŘENÉ SPOLEČENSTVÍ

2. 4., 23. 4., 14. 5. a 4. 6. 2019
v 19:00 hod. na faře v učebně

DÁMSKÝ KLUB

19. 3., 2. 4., 16. 4., 7. 5., 21. 5., 4. 6.
a 18. 6. 2019
od 9:00 hod. v klubu Václav

SEMINÁŘ OBNOVA V DUCHU SVATÉM

22. 3. 2019 – škola Lerchova 63
více na webu farnosti

POMAZÁNÍ NEMOCNÝCH

26. 3. 2019
při mši sv. v 18:00 možnost přijetí svátosti
pomazání nemocných, příležitost
ke svátosti pokání a smíření přede mší sv.
od 17:15 hod.

ADORACE S PŘÍMLUVNOU

MODLITBOU

30. 3. 2019 – 13:00 – 18:00 hod.
v kostele (*více na webu farnosti*)

ÚKLID KOSTELA

6. 4. 2019 – více dále v textu

NOC KOSTELŮ

24. 5. 2019

PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ

16. 6. 2019
při mši sv. v 10:00 hod.

Křížové cesty v našem kostele

Pobožnosti křížové cesty jsou v našem kostele v postní době vždy **v pátek a v neděli v 17:15 hod.**

Pátek 15. 3. 2019

modlitební společenství

Neděle 2. postní 17. 3. 2019

muži

Pátek 22. 3. 2019

společenství matek

Neděle 3. postní 24. 3. 2019

společenství rodin

Pátek 29. 3. 2019

Legie Marie

Neděle 4. postní 31. 3. 2019

lektoři

Pátek 5. 4. 2019

společenství manželů

Neděle 5. postní 7. 4. 2019

společenství žen

Pátek 12. 4. 2019

křížová cesta dětí

Květná neděle 14. 4. 2019

14:30 hod. - farní společenství

Velký pátek 19. 4. 2019

15:00 hod. - ministranti

podle www.farnostzidenice.cz

Úklid kostela – 6. 4. 2019

Vážení farníci,

oznamuji vám, že společný úklid našeho krásného kostela bude v sobotu 6. dubna 2019 od osmé hodiny ranní. Je potřeba po roce vydrhnout dlažbu v kostele, vymést pavučiny (i ve zpovědnících), umýt okna (ta hlavně) apod.

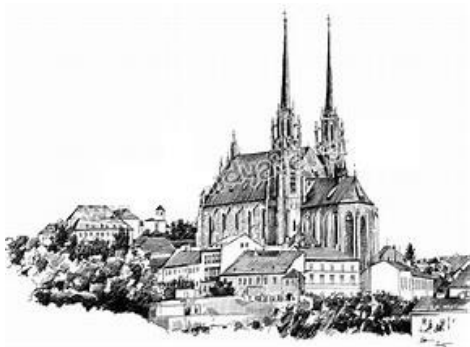

Klidně můžete dojít i později nebo podle vaší potřeby. Pokud si někdo vezme svůj kbelík nebo smeták - bude jenom dobře. Takže se všichni budeme těšit, jak se sejdem při práci, i legraci si určitě užijeme a po úklidu v klubu pojíme i popijeme.

Jitka Doleželová

Zprávy z diecéze

22. 3., 29. 3. a 5. 4. se bude v katedrále sv. Petra a Pavla v Brně konat duchovní obnova na téma **O povolání ke svatosti v současném světě**. Obnova začne mší svatou v 17.30 hodin, následuje promluva

inspirovaná papežskou exhortací *Gaudete et exsultate* a na závěr (do 22:00 hodin) proběhne Nikodémova noc - adorace a příležitost k duchovnímu rozhovoru a svátosti smíření.

(více na www.nikodemovanoc.cz).

29. a 30. března se uskuteční podle výzvy papeže Františka iniciativa **24 hodin pro Pána**. V pátek 29. března bude v kostele sv. Maří Magdalény (Masarykova ulice) od 9:00 do 20:00 hodin možnost zpovědi. Současně bude vystavena eucharistie.

6. dubna proběhne v Brně další diecézní **setkání rozvedených**. Zahájení je v 9:00 hodin v katedrále sv. Petra a Pavla mší svatou. Po ní pokračuje program v prostorách Centra pro rodinu a sociální péči (Biskupská ulice č. 7). Během celého dne bude příležitost ke svátosti smíření nebo duchovnímu rozhovoru. Je nutné se předem přihlásit.

Od 14. do 28. dubna se uskuteční 28. ročník **Velikonočního festivalu duchovní hudby** s podtitulem *Ceremonie / Je dobré slavit Pána*. Pro více informací, kompletní program a koupi vstupenek navštivte festivalové webové stránky www.velikonocni-festival.cz.

4. února byl na Vranově u Brna uveden do úřadu generálního vikáře Brněnské diecéze Mons. Ing. Mgr. Pavel Konzbul, Dr. Současně byl instalován IV. sídelní kanovník Královské stoliční kapituly sv. Petra a Pavla v Brně R.D. ICLic. Mgr. Jaroslav Čupr.

Výročí - biskup Vojtěch Cikrle byl jmenován před devětadvaceti lety

Brněnský diecézní biskup Vojtěch Cikrle byl jmenován třináctým diecézním biskupem 14. února 1990 papežem Janem Pavlem II. ve svých čtyřiceti třech letech. Biskupské svěcení přijal v katedrále sv. Petra a Pavla 31. března 1990.

V těchto dnech se tak stává nejdéle sloužícím sídlením biskupem v dějinách brněnské diecéze od jejího založení v roce 1777. Na druhém místě je v tomto smyslu šestý brněnský diecézní biskup Jan Antonín hrabě Schaffgotsche, který vedl diecézi dvacet osm let, a to v letech 1842-1870.

Malý biografický rozbor brněnských biskupů z podkladů PhDr. Jaroslava Macka:

V nově zřízeném Biskupství brněnském se zpočátku dodržoval zvyk, že do vysokých církevních funkcí byli jmenováni příslušníci šlechty. Nejnižší šlechtický titul v Brně získal biskup Stuffer, povýšený roku 1806 do rytířského stavu. První brněnský biskup Chorinský pocházel z rodu svobodných pánů z Ledské, kteří byli roku 1761 povýšeni do českého hraběcího stavu. Z hraběcího rodu pocházel také biskup Schaffgotsche a biskup Huyn. Nejvyššího šlechtického titulu dosáhl biskup Schrattenbach,

kterého císař Josef II. povýšil v roce 1787 do stavu knížecího.

Přímými rodáky z Brna byli čtyři brněnští biskupové: Schrattenbach, Stuffer, Schaffgotsche a Huyn. Rodáky z brněnské diecéze byli kromě současného biskupa Cikrleho, rodáka z Bosonoh (nyní součást Brna), dále: Josef Kupka, ten pocházel z Černé Hory u Blanska, a Karel Skoupý z Lipůvky u Brna. Ze třinácti brněnských biskupů bylo devět německé národnosti. Prvním českým biskupem se stal – v pořadí osmý – brněnský biskup František Saleský Bauer, pozdější olomoucký arcibiskup a kardinál. Od roku 1931 byli biskupové již jen české národnosti.

Brněnskými biskupy se stali i dva řeholníci, a to Jan Křtitel Lachenbauer, který byl od roku 1763 členem Rytířského řádu křížovníků s červenou hvězdou, a Norbert J. Klein, který v roce 1888 vstoupil do řádu německých rytířů a roku 1923 se stal dokonce jeho velmistrem.

Nejmladšího věku při biskupském svěcení dosáhl biskup Huyn – měl třicet šest let. Nejstarší byl z tohoto hlediska biskup Josef Kupka, biskupem se stal v šedesáti devíti letech. Nejdéle je brněnským biskupem současný biskup Vojtěch Cikrle, po něm biskup Schaffgotsche – dvacet osm let. Biskup Karel Skoupý stál v čele diecéze dvacet šest let a třetím byl co do délky episkopátu František Saleský Bauer, a to dvaadvacet let.

Martina Jandlová

rok
2018 *v číslech*

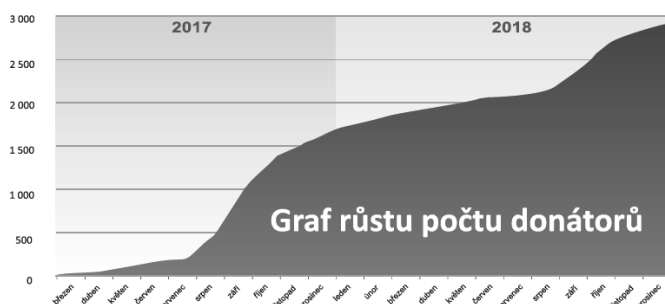
PULS

Fond na podporu kněží a pastorační brněnské diecéze

6 893 642 Kč

DAROVÁNO V RÁMCI **9 789** PLATEB

Celkem 6 893 642 Kč

Prosinec 938 392 Kč

Listopad 1 012 017 Kč

Říjen 1 097 756 Kč

Září 830 892 Kč

Srpen 410 297 Kč

Červenec 322 962 Kč

Červen 287 750 Kč

Květen 411 136 Kč

Duben 334 770 Kč

Březen 411 242 Kč

Únor 383 174 Kč

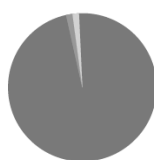
Leden 453 260 Kč

NEJŠTĚDŘEJŠÍ DEN **14. 11.** / 321 609,- Kč

PRŮMĚRNÝ DAR **2 260 Kč**

TOP 10 FARNOSTÍ DLE POČTU DONÁTORŮ

Blansko	141	Brno-Řečkovice	50
Dolní Bojanovice	135	Brno-Bystřec	45
Brno - sv. Tomáš	107	Kunštát na Moravě	45
Podivín	71	Hustopeče u Brna	44
Drnovice	54	Šlapanice u Brna	44

PLATEBNÍ METODY

převodem 96 %
 platební kartou 2 %
 pokladnou 2 %

DÁRCI PODLE DONÁTORSKÝCH PROGRAMŮ

donátor 365 Kč 14 %
 donátor 520 Kč 18 %
 donátor 1200 Kč 49 %
 donátor 3650 Kč 7 %
 donátor 5200 7 %
 donátor 12000 5 %

Zveme vás do

WWW.FOND.BISKUPSTVI.CZ

VELKÉ RODINY
MALÝCH DÁRCŮ

Zájemci o vstup do skupiny donátorů fondu PULS – obraťte se buď na některého z členů ekonomické rady farnosti či přímo na pana faráře P.Petra Beneše.

Národní týden manželství

Ve dnech 11. – 17. února 2019 se uskutečnil již 13. ročník Národního týdne manželství.

Národní týden manželství

Jako ohlédnutí uvádíme zamyšlení PhDr. Josefa Zemana, CSc, psychologa a psychoterapeuta.

Manželství ve stáří

Jde se dostat od chladnoucího „prázdného hnízda“ k „příbytku pozorné a něžné lásky“ ve starším věku? O čem vlastně je slibná, šalebná, ale kritická čtvrtá dekáda trvání manželství? Kdy a jak se na manželství ve stáří připravit?

Oslavě u příležitosti 25 let od svatebního dne se dříve říkalo stříbrná svatba. V některých, spíše venkovských oblastech bývalo zvykem, že se buď částečně, ale někdy i ve všech podrobnostech svatební obřad opakoval za přítomnosti mnoha pozvaných. Oslavovaní manželé byli obdivováni za vybudování krásné rodiny a dospělé děti byly před tolika lidmi na své rodiče hrdí. Zaznělo vždy mnoho díky, obdivu i gratulací. A především přání klidného a dlouhého stáří v dobrém zdraví a spokojenosti.

Ve skutečnosti se právě tato přání až zas tak často nevyplnila. Pravděpodobnost dožití se třeba pětadesáti byla v nedávné minulosti ještě vysoká pro ženy, muži v manuálních povoláních toto životní jubileum s jistotou očekávat moc nemohli. Zlatá svatba, tedy padesát let trvání manželství, byla široko daleko obdivovanou výjimkou a její protagonisté, stařečci vlastně nad hrobem, budili nejen úctu, ale také neskrývaný soucit.

Doba se změnila a oslava padesáti let manželství nepřestala být výjimkou, ale z jiných důvodů. Jak prvá, tak zvláště druhá manželství se uzavírají v podstatně vyšším věku a slaví se méně, i když by příležitost občas byla. Dnešní čerství pětasedmdesátníci, i když jich ve společnosti podstatně přibýlo, nad svým věkem přes všechny sociální výhody moc nejásají. Jako by nebyl důvod. Dobře už bylo. Obdiv okolí se nekoná, děti ani vnuci nemají čas, profesionální pomoc jen hraje zájem o člověka. Osamělost drtí, i když jsme na ni dva.

Dnešní zdroje sociální opory, přízně a lásky okolí se individualizovaly a jsou tedy také na individuální výkony a charakteristiky vázány. Obdivovaný a vyhledávaný je člověk, který „něco dokázal“, nebo který je stále v některých ohledech a věcech dobrý. Tento statut „zajímavého a vyhledávaného člověka“ je však stále více ohrožován stoupajícím věkem, proti čemuž není obrana. Důvody, proč jsem byl/a obdivován/a a vyhledáván/a se s věkem nad sedmdesát let pomalu, ale nezadržitelně ztrácejí.

Existuje proti této potměšilé vizi dlouhého, ale osamělého stáří nějaká obrana?

Někde se daří, že i starší prarodič zůstává reálným členem širší rodiny a zdraví mu ještě dovoluje být v něčem užitečný, respektovaný a milovaný. Senioři manželé však jsou dnes odkázáni na vlastní domácnost, ve které mohou spoléhat na různé formy pomoci i na přízeň rodiny, ale za zavírajícími se dveřmi je častěji, přes všechny stroje na zábavu, ticho, bezradno a smutno.

Záblesk naděje se občas nečekaně, ale reálně potká! Najednou v šedém davu vidíme dvě příjemné tváře, které rozdávají štěstí tím, jak se k sobě mají, jak si pomáhají, jak se respektují a vzájemně o sebe pečují. Jsou spolu rádi, baví je to! Hned musíme podotknout: vždyť i pro ně platilo, že potřebná sociální opora, účinnost lásky okolí s věkem klesá!

V čem ta jejich krása vlastně spočívá? Copak se jich „to“ netýkalo? Nebo si „to“ opatřili nějakou zvláštní svépomocí? A je snad na „to“ také fungující návod?

Ano, je. Je možné jej probudit k životu prakticky jen pochopením důležitosti předcházející čtvrté dekády trvání dnešního manželství. A teď přijde to hlavní: čtvrtá dekáda totiž nezačíná úderem příslušného roku, ona se do manželství postupně vsouvá a nabývá na významu, pokud je dobře pochopena, očekávána a využita!

Pokud lidé zakládají manželství a rodinu jako mladí, tedy například krátce

po třicátém roku věku, dospívají jejich děti brzo po jejich padesátce. V té době se většinou ještě nestávají prarodiči a v podstatě vrcholí jejich profesionální a společenská úspěšnost, která může přinášet ještě více let uspokojení a podvědomý pocit odkladu deficitního stárnutí. Muži se v této době často orientují na různé rekreační sportovní aktivity, ženy také, ale častěji to doplňují kulturními a společenskými zájmy ve smyslu prohlubování nebo i navazování nových přátelských vztahů. Dospělé děti se vzdalují a uvedené nové orientace otců a matek dostávají k dispozici velký časový prostor, který však bývá jen méně využíván ke společným manželským aktivitám. Nastává a trvá období velkých možností, nezřídka i naplnění životních snů, bohužel i období častějších manželských rozchodů, kdy už se manželé jakoby navzájem nepotřebují. Nepočítáme-li v tomto věku opět častější a mnohdy dramatické nevěry, které život spíš ochuzují, než obohacují, nenápadně vstupuje do života jeden nepřiznávaný a většinou úspěšně potlačovaný faktor. Je to tichý strach ze stáří. Zvláště ti, kteří úspěšně využívají různých tělesných a stravovacích procedur k udržení dobré tělesné zdatnosti, zažívají najednou občas nepříjemné překvapení, že se věkem dané omezení třeba jen lehkým ťuknutím přihlásilo o slovo. A nešlo ho umlčet.

Manželství, která se dočkala čtvrté dekády svého trvání, bývají již o poznání stabilnější než ta o deset let mladší. S přibývajícím věkem jistě klesá i odvaha k riskantní změně životního partnera.

Vždyť sedmdesátka je na dohled a pak už to půjde s každým potěšením špatně!

Ale opět se o kousek vraťme; zdá se, že někteří vypadají dobře i o řadu let později. Nějak si jako manželé a zároveň jako velcí přátelé více rozumí. Vypadají spokojeně, možná jsou i šťastní. Na otázku „jak to dělají“ by nám odpověděli, kvůli rozpakům, asi hodně neurčitě.

Kdybychom mohli hovořit trochu déle, zachytili bychom jakési šťastné momenty, že se jim už někdy před několika lety podařilo se tu a tam na něčem znova a dobře domluvit. Našli postupně, jak být více spolu, i když v té době bylo ještě pro každého zvlášť mnoho nejruznějších lákadel. Najednou zachutnalo něčeho vlastního se vzdát a vidět radost druhého, kterou to způsobilo. Objevili, zpočátku neobratně a nešikovně, ale zato opakovaně sladké chvíle jakéhosi nového porozumění. Byly to maličkosti, ale fungovaly. Začali se prostě spolu cítit dobře, pochvalovali si to a chtěli to stále víc. Dokonce najednou slyšeli jeden od druhé dost pěknou poznámku nebo připomenutí milého starého zážitku.

A najednou „to“ přišlo. Najednou zaznělo nahlas: Miluji tě! Jsi pořád krásná/krásný... Jsem pořád rád/a, že jsem si Tě vzal/a. ...?! Začali oba prožívat skutečnou novou lásku.

Skutečná radost zvítězila nad zvnějšku nenápadně se vkrádající kňourající nespokojeností a skepsí. Zachránili se vlastními silami z pomalého tonutí v hlubině dlouhého věku. Naučili se pomáhat si i s tím stárnutím.

Právě v začátku té kritické čtvrté desetiletky jejich manželství, kdy ještě měli dost síly, dokázali ji po kouskách věnovat jeden druhému. Začaly se dokonce ohlašovat i častější návštěvy a neměly se hned k odchodu. Že by se jim u nich líbilo? Pak už to přes všechny nové zádrhele vydrželo. Ona se ta jejich nová láska ukázala nejen jako příjemná, ale i silná!

A představte si, že tato pohádka není z televize, ta se kolem nás děje! Kéž by se dařila častěji!

Josef Zeman

Národní týden manželství v naší farnosti - poděkování

Naše farnost se zapojila do Národního týdne manželství, jehož mottem bylo Zveme Česko na rande. Akce proběhla v prostorách farního klubu Václav 17. února.

Paní Šimoníková vyrobila každému manželskému páru zákusek ke kávě a upekla zdobené perníkové srdce. Návštěvnost klubu byla po desáté mši svaté rekordní.

Děkujeme za vynalézavost a obětavost.

redakce

Když se řekne půst?

Rozhovor s P. Vojtěchem Kodetem O.Carm.

Co si pod slovem půst představujeme, jak se k němu v dnešní době stavíme a co od něj očekáváme?

Dnes mnozí, zejména mladí lidé, nechápou, co by měl půst člověku přinést pozitivního. Ještě tak nějaká dieta na zhubnutí, ale křesťanský půst? Nemyslím si, že by byl

půst věcí minulosti. A právě mnozí mladí lidé se ve své touze po autentičnosti těžko mohou ztotožnit s polovičním řešením čehokoli. Neuspokojí je alibistické odůvodňování proč to dnes nejde, anebo proč to obecně nemá smysl. Osobně znám mnoho mladých, kteří s postem mají dobrou zkušenost. Každý, kdo to jednou poctivě vyzkoušel, ví, že půst má smysl. Nedostatek vlastní zkušenosti a také přílišná pohodlnost mohou způsobit, že člověk opakuje všechny možné „rozumné“ důvody, jen aby se postem nemusel zabývat.

A proč se tedy postit? Co od půstu máme očekávat a jak ho dnešnímu člověku předložit?

Je jistě důležité mluvit o všem, co souvisí s životem víry, současným slovníkem a způsobem, který by nečpěl starobou. Podstata postu je ale stále stejná, s dobou se na tom nic nemění. Je dokonce jevem všeobecně náboženským, jenž nesouvisí jen s křesťanstvím. Všechna náboženství,

která jsou projevem hledání Boha, počítají s postem jako s prostředkem očistění, vnitřního sjednocení, projevem pokání a cesty k vnitřní svobodě. V křesťanství, které zde navázalo na starozákonní tradici, má půst ale ještě jeden velmi důležitý rozměr – z hlediska víry dokonce ten nejdůležitější. Je projevem touhy po Bohu, pokory před Bohem a ve spojení s prosebnou modlitbou i projevem lásky k druhým. Nejde tedy jen o asketický výkon, který by člověku navozoval příjemný duševní pocit nebo uspokojení z překonání sebe sama. Pro nás křesťany je půst především výrazem touhy předstoupit před Boha s vírou a oddaností, s vědomím bytostné závislosti na něm a s očekáváním jeho zásahu do života našeho nebo našich drahých. Je vyjádřením touhy po setkání s ním. Ve spojení s modlitbou nás také půst pro toto setkání disponuje. V mnišské tradici je vnímán jako jeden z důležitých prostředků dosažení čistoty srdce, tedy vnitřního spojení s Bohem v lásce.

Když je půst důležitý, proč jej církev dnes tak málo doporučuje?

Lze to pochopit vzhledem k dřívější přísné praxi postu, spojené s množstvím příkazů a zákazů. To vyvolalo kyvadlovou reakci v odklonu od předpisů a kladení důrazu na duchovní rozměr postu. Od starokřesťanských dob byly postním dnem středa a pátek, na památku Kristova zatčení a smrti. Později se zavedl půst před Velikonocemi, nejprve několikadenní, pak ve Svatém týdnu a potom se vztahoval na celou dobu postní. Praktikoval se také před přijetím

i udílením svátostí. Pozůstatky této praxe najdeme ještě v některých řeholních komunitách. Církev nadále půst doporučuje všem křesťanům, ale je závazný jen dva dny v roce. Větší důraz je kladen na vlastní svobodu a zodpovědnost každého jednotlivce, a to je dobře. Má-li být půst projevem synovského vztahu k Bohu a ne zákonictví, musí být dobrovolný.

Nakolik je důležité, aby byl půst skutečně postem od jídla? Nemá stejný, nebo dokonce větší význam půst od různých zálib?

Půst ve vlastním slova smyslu je vždy zdržení se jídla, popřípadě pití. To, že se v poslední době klade důraz především na jeho duchovní rozměr, často končí tím, že se vlastně žádný půst nekoná. Strídmost či zdrženlivost ve věcech, které nás zotročují (například nemírné sledování televize, počítačové hry, alkohol nebo jakýkoli druh závislosti) má veliký význam pro svobodu člověka. Taková zdrženlivost je vnímána jako léčebný prostředek duše i těla a cesta k vnitřnímu osvobození. Vede k hlubšímu poznání sebe sama, vlastních limitů a ukáže, na čem jsem v životě vlastně závislý.

Co když ale taková zdrženlivost – ať už od jídla nebo jiných věcí – způsobí, že ten, který se postí, je podrážděný a nepříjemný svému okolí? Má takový půst smysl?

Často slýchám, že je lepší se nepostit a být laskavý, než se postit a být protivný ke všem kolem sebe. Něco na tom je. To, že se postíme, nás neosvobozuje

od největšího přikázání lásky, ba naopak. A my bychom měli na prvním místě dbát na to, abychom byli lidmi lásky. V padesáté osmé kapitole knihy proroka Izaiáše čteme, že pravý půst nespočívá v tom, že se člověk navenek pokořuje, ale že je milosrdný k druhým a nezavírá srdce před potřebnými. Na druhou stranu je třeba říci, že kdo se brání špatné náladě jen tím, že se dobře nají a napije, nikdy nenajde pravou příčinu své náladovosti a nemůže se změnit. Jen když na čas odložím všechna svá náhražková uspokojení, poznám o sobě pravdu a mohu se sebou něco vážně dělat. Jinak to zlé a nevědomé ve mně bude sílit a jednou v daleko větší míře vyjde napovrch. Je to právě půst, který nám pomáhá odkrýt to, co nás zevnitř ohrožuje. Ale nejen to: je-li spojen s opravdovou modlitbou, pak Boží milost člověka skutečně proměňuje a zjemňuje. Po několika dnech takového postu je i tvář člověka zvláště prozářená a zklidněná, a to je obraz nového pokoje v srdci.

Jak se tedy správně postit?

V postu je velmi důležitá naše motivace. Ježíš upozorňuje, že nemáme nic dělat jen z ohledu na uznání od lidí a pro vlastní prospěch. Farizeovi v evangeliu posloužil půst jen k posílení jeho pýchy a namyšlenosti, což ovšem nebyla chyba postu, ale postoje. Správně se postí ten, kdo se pro to rozhodl svobodně, bez postranních úmyslů a zachovává určitou míru rozumnosti a zodpovědnosti ke svému zdraví. Je velmi důležité, abychom půst prožívali nejen ve spojení s modlitbou, ale také se vztahem

k druhým lidem. Tradičně půst, modlitba a milosrdenství patří nedílně k sobě. Například v Itálii v době postní lidé v kostele sbírají potraviny, které se postem ušetří, aby je pak rozdali chudým rodinám. V kláštorech oddělí peníze, ušetřené v den postu, na dobročinný účel. Podle učení církevních otců je půst duší modlitby a modlitba duší postu. Půst sám pak nevydá plody, není-li zavlažován milosrdenstvím. To však musím projevovat nejen k druhým, ale i k sobě. Proto je důležité, aby moje rozhodnutí pro půst nemělo příchuť sebetrestání, ale bylo uděláno s radostí.

Převzato z Katolického týdeníku 7/2007

Ohlédnutí za perníkovým betlémem - Vánoce 2018

O letošních vánočních svátcích uplynulo 10 let od nápadu paní Šimoníkové, aby v našem kostele byl instalován farní perníkový betlém. Tehdy, před 10 lety, se návrh ujal a od roku 2008 je betlém každý rok v našem kostele instalován.

V roce 2009 byl zapsán do Guinessovy knihy rekordů ČR s 1215 figurkami. Každý rok farníci a farnice, s pílí a láskou jim vlastní, pečou a zdobí figurky, chaloupky aj., které jsou potom instalovány do našeho betléma. Každý rok se objevují noví přispěvatelé a nové scénérie.

Tentokráte farníci přispěli 2000 kusy perníčků. Tím byl vytvořen nový rekord. Každoročně přijde shlédnout, obdivovat a nasát vůni perníku mnoho návštěvníků.

Je potěšením všech, kdo se na tvorbě podílejí, že se počet návštěvníků každoročně zvyšuje. Přestože máme kroniku, mnoho účastníků své dojmy nesdělí a nezapíše se. Je možno konstatovat, že zapsaných účastníků letos v kronice bylo kolem 300. Ostatní nezapsané nelze spočítat. Průměr návštěvnosti činí od 150 do 300 lidí.

Návštěvníci vyjadřují obdiv slovy např. nemá obdoby, krásný, unikátní, hustý, hladí po duši, k nakousnutí, voňavý atd. Je pro nás také milé, že se o něj zajímají i mimo naši farnost - Husovice, Lysice, Děčín, Mladá Boleslav, Chrlice, Šlapanice, Křižanovice, Mohelnice, také vietnamská komunita, dále P. Václav Klement SDB s návštěvníky z Koreje, jeho bratr z Říma, návštěva z Německa. Dokonce část betléma letos poputuje do Bavorska ke sběrateli betlémů. Velmi nás také těší každoroční zájem z řad mateřských škol Sedmihlasek, Kids Garden, Nopova, Pastelky, Šaumannova, Ibsenova, Zengrova i mnohých základních škol. Jen nás mrzí, že přes avizování a příslibení nepřišly mnohé rozhlasové stanice, tisk ani televize. Nevadí.

Přesto se dostává naše rarita do povědomí a zájmu nejen v Brně, ale i v republice a dokonce i cizině.

Závěrem bychom chtěli poděkovat všem, kteří se podíleli na tvorbě a instalaci betléma a těšíme se na spolupráci při tvorbě perníkového betléma v roce 2019. Pán vám všem žehnej.

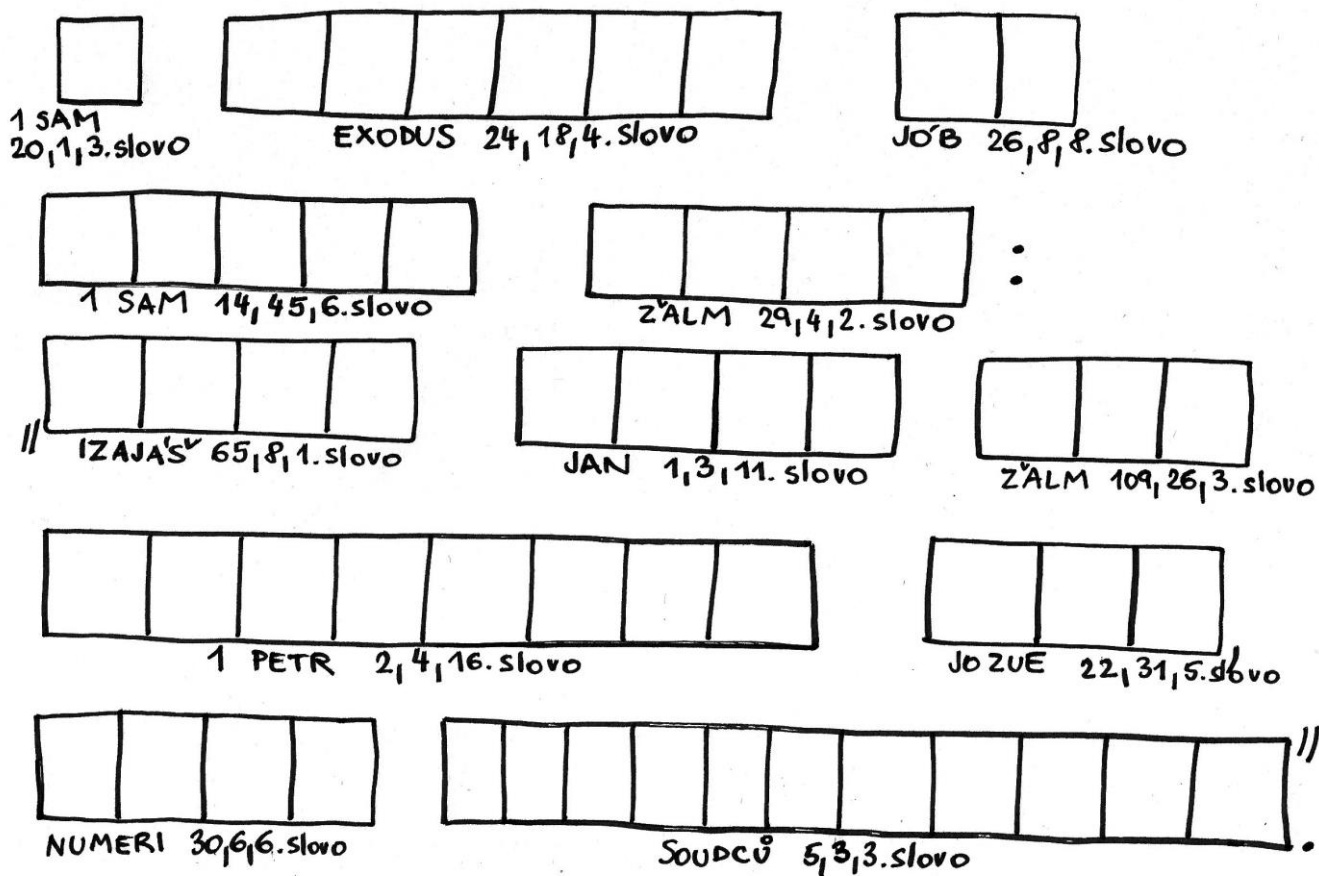
Vlasta, Jitka a Šárka

Okénko nejen pro děti

Milí a věrní luštitelé!

Dnešní postní rébus vám ukrývá jedno souvětí, které zaznělo již velmi dávno a které bychom měli mít neustále na paměti. Vezměte si do ruky Bibli a pusťte se do luštění. Jednotlivé odkazy z Bible skrývají slova, např. 1 SAM 20, 1, 3. slovo = 1. Samuelova, 20. kapitola, 1. verš, 3. slovo.

T. Veselá

SIARD – Zpravodaj křesťanů z Juliánova, Vinohrad a Židenic
Vydává Římskokatolická farnost u chrámu sv. Cyrila a Metoděje, Nopova 84, 61500, Brno, tel. 548 530 034.
Připravuje redakční rada, za obsah článků odpovídá autor. E-mail redakce : siard@email.cz
ZPRAVODAJ JE NEPRODEJNÝ, URČENO VÝHRADNĚ PRO VNITŘNÍ POTŘEBU

Finanční příspěvky pro farnost lze zasílat na účet č. 29 00 49 19 16/2010 nebo na účet určený pro dary – 21 00 49 19 18/2010
k určení účelu daru slouží specifický symbol : 1 - pro mládež a děti, 2 - provoz farnosti a energie, 3 - platy zaměstnanců,
4 - potřeby pro pastorační, 5 - opravy, 6 - stavba nového farního domu, 7 - meditační zahrada na Cyrilce
Variabilní symbol : Vaše IČO nebo rodné číslo